

عنوان مقاله:

رویکرد ابزار اندازه گیری : EFQM و مدل تعالی BSC1

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهدی حاجی ابراهیم زرگر - مهندسی صنایع دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال کارشناس برنامه ریز

خلاصه مقاله:

رویکرد بهبود یکی از اموری است که با توجه به نرخ بالای رقابت جهانی سازمانهای توسعه یافته و در حال توسعه با پرداختن مدل‌های آن قادر به بازگرداندن نرخ بالایی از سرمایه به کار گرفته شده در کسب و کار گردیده اند. در این مقاله به وضوح درباره تفاوتها و شباهتهای دو مدل پردازیم. می دانیم هر دو شامل یک الگوی پیشنهادی غیر قابل پیش بینی برای مدیران بوده . EFQM و مدل تعالی BSC مدل بهبود که در نهایت یک دسته شاخص نتایج کلیدی عملکرد را که مدیر باید بر آنها جهت کامیابی سازمان متمرکز گردد. تفسیر می نماید. در اینجا معیارها می بایست قادر به پاسخگویی سوالات پنجگانه ما شامل اهداف کوتاه مدت و میان مدت . برنامه ها و استراتژی ها . اهداف بلند مدت . توانایی پاسخگویی به لویهای بازخورد اطلاعات و ساختارها در قالب دیدگاه های کلی باشد. تحلیل گران سیستم بر این باورند . هرچند این دو رویکرد دارای ساختاری متفاوت هستند . لکن هر دو جهت تحقق مفهومی واحد اهتمام می ورزند. این مقاله نشان خواهد داد ارتباط مابین سازمان و چهار چوب اندازه گیری رویکرد هنوز بخوبی ملموس نبوده . و نیاز به تحقیقات بیشتری جهت فاز اجرای استراتژی در این راستا برای سازمانهای گوناگون می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت . رویکرد اندازه گیری . بهبود مستمر . EFQM مدل تعالی . BSC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/65980>

